

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

IX. Const. Gregorii XIII. contra facientes iurare illicita & S. Concilii
Tridentini decretis aduersantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

diuifim ab eadem fit Sede indultum quod interdicti, fufpendi, vel excommunicari non poffint, per literas Apoftolicas non facientes plenam & expreffam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Caterum, quia difficile foret præfentes literas ad fingula loca vbi opus fuerit deferre, volumus, & dicta authoritate decernimus, quod earum transfumptis, etiã impreffis, nam alicuius Notarii publici fufcriptis, & figillo perfonæ in dignitate ecclefiafticæ conftitutæ munitis, eadẽ 13 profus fides in Iudicio, & extra, adhibeatur, quæ ipfis originalibus adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftendæ. Datum Romæ, apud Sanctum Marcum, fub annulo Pifcatoris, die decima Iulio. Anno millefimo, quingentefimo quarto, Pontificatus noftri anno tertio.

Cæ. Glorierius.

NOTABILE IX.

His præmiſſis, quoniam in multis Eccleſiis, quod verè deplorandum eſt, iuxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem ſtatuta à iure nimis exorbitantia nondum ſunt reuifa, proinde à S. Sede Apoftolica prouifi cum primis attendere habeant, ut iuramenta in admiffione poſſeſſione dirigant iuxta Conſtitutionem S. D. N. GREGORII XIII. eius tenorem hic extendere non erit ſuperuacaneum.

Innouatio Conſtitutionis NICOLAI III. & aliarum Sanctionum, contra iurantes & iurare facientes, illicita, impoſſibilia, damnosa, & Eccleſiaſtica libertati, ac decretis Concilii Tridentini aduerſantia.

GREGORIVS Epifcopus Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Inter Apoftolicas, & alias Canonicas Sanctiones, quæ de iurandi religione variis temporibus prodie-

runt, ſcël. recordat. NICOLAVS Papa tertius intelligens, in nonnullis Eccleſiis, de earum conſuetudine obſeruari, vt cum earum Prælati ad Eccleſias priuio accedunt, vel cum de recipiendis ibidem nouis Canonicis agitur, nec Prælatos admitti, nec canonicos aliter recipi in dictis Eccleſiis, niſi iurato ab eis, ſtatuta, & conſuetudines ipſarum eccleſiarum, ſcripta, & non ſcripta inuicibiliter obſeruare, inter laicos etiam multarum Ciuitatũ, Caſtrorum, & Terrarum cum conſuetudinis morbum in aſſumendis Potefſtatibus, Rectoribus, vel officialibus ſuis irrepiſſe, vt ipſi Potefſtates, Rectores, & Officiales, ad huiusmodi potefſtarias, rectorias, & officia, nullo modo admittantur, niſi prius ſe ſtatuta ipſorum locorum, clauſa, iurauerint ſeruatuſ. Et quia in ſtatutis, conſuetudinibusque ſupradictis interdum aliqua reperiebantur illicita, ſeu impoſſibilia, vel obuiantia eccleſiaſticæ libertati, idcirco, ne ſub tali generalitate iurandi, ſic iurantibus peccandi occaſio præberetur, cum iuramentum non fuerit inſtitutum, vt vinculum eſſet iniquitatis, prædictus NICOLAVS Papa animarum periculis obſistere cupiens, frugifera & ſalubri conſtitutione præcepit quibuſcunque ſcientibus contineri in prædictis conſuetudinibus, & ſtatutis, illicita, impoſſibilia, vel libertati eccleſiaſticæ obuiantia, huiusmodi iuramenta ab eis nullo modo præſtari, & iuramenta ab eis nullo modo præſtari, & iuramenta, ea intentione faciendã, vel factã, vt etiam illicita, vel impoſſibilia, ſeu libertati eccleſiaſticæ obuiantia obſeruentur, cum abſque diuinæ Maietatis offenſa, etiam ſub tali intentione præſtari non poſſent, decreuit in huiusmodi illicitis, impoſſibilibus ſeu libertati eccleſiaſticæ obuiantibus, non ſeruanda, quin potius pro animarum ſalute, ſi ſub forma prædicta, vel ſimili aliquos ignorantẽs, prædicta illicita, ſeu impoſſibilia, vel libertati eccleſiaſticæ obuiantia iurare contingeret, ad obſeruanda duntaxat licita, poſſibilia, & libertati eccleſiaſticæ non obuiantia, iuramentorum intentio referri debe-

4 ret, declarans iuramenta sub huiusmodi generalitate qualitercunque, & sub quacunque verborum forma præstita, vel præstanda, ad licita, possibilia, ac ecclesiastica libertati non obuiantia duntaxat extendi, ipsosque iurantes ad alia, per præstationem iuramenti huiusmodi non teneri: Veruntamen, multi infirmi cupidi que sensus, sese in huiusmodi iuramenta, cum animarum suarum periculo, præcipitant. Nos quoniam hæc sanctorum quoque Patrum instituta, & salubri rerum ecclesiasticarum directione aduersantur, & tanquam de radice ambitionis procedentia, omne bonum in ecclesiis rebusque publicis peruertunt, ea nouæ prouisionis subsidio prohibere volentes, præsentium auctoritate innouamus, prædictam Constitutionem NICOLAI Papæ, itidemque alias omnes Canonicas Sanctiones de abusu, & reprobatione huiusmodi iuramentorum promulgatas, volumusque eas ubique ab omnibus, etiam quoad præterita, inuiolabiliter obseruari, Ac etiã præcipimus, & interdiciamus prælati, Canonicis & aliis supradictis, necnon Ecclesiarum Capitulis, & Monasteriorum, cæterisque Conuentibus, Ciuitatum quoque, Castorum & Terrarum Cõmunitatib. & personis quacunque dignitate præditis, ne vlla omnino iuramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel libertati ecclesiasticæ, aut decretis Concilii Tridentini obuiantia, siue antè, siue post electiones, confirmationes, prouisiones, receptiones, admissiones, aut aut alios actus, ubique, & quocunque tempore, etiã prætextu cuiusuis cõsuetudinis, quantoque tempore obseruata, quæ potius corruptela est cõsuetudo, siue in genere, siue in specie præstare, reddere, vel exigere, neue super præstitis, redditis, vel exactis hucusque, quenquam, in iudicio, vel extra, inquietare audeat, quoquo modo, vel turbare, illos enim, qui iuramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel ecclesiasticæ libertati, aut decretis dicti Cõcilii obuiantia, exigere cõtenderint Episcopos videlicet, & alios quoscunque põtificali dignitate præditos suspendimus à diuinis, Capitula vero, & Conuentus, eorumque Ecclesias, &

loca omnia, interdicto ecclesiastico supponimus, ac singulares personas excommunicationis sententia innodamus, inhabilesque facimus ad obtenta, & alia obtinenda eo ipso, nobisque, & Romano Pontifici, pro tempore existentis, relaxationem suspensionis & interdicti, nec non absolutionem ab excommunicationis sententia huiusmodi perpetuò reseruamus. Decernentes eos, qui talia iuramenta scienter præstiterint, vsu & comodo rei, & gratia cuius causa iurauerint, eo ipso priuatos esse, alios vero ignorantes ad præstatorum iuramentorum huiusmodi obseruationem minime teneri: Nec non irritum, & inane quicquid secus per quoscunque, scienter, vel ignoranter, attentatum est hætenus, & deinceps contigerit, attentari. Non obstantibus præmissis, seu quod prælati, Capitulis, Conuentibus, & personis prædictis, vel quibusuis aliis communiter, vel diuisim ab eadem si deinde indultum, vel in posterum, indulgeri contingat, quod interdici, suspendi, vel excommunicari nõ possint, per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, & ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem, cæterisque contrariis quibuscunque. Et quoniam difficile nimis esset præsentis ad omnia loca, quibus illis opus erit, versari volumus, ut earum exemplis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis & sigillo Prælati, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem pro fusus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quingentesimo, Octuagesimo quarto, Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio decimo.

M. Card. S. Stepha.
Cæ. Glorierius.
A. de Alexis.

Anno à Natiuitate Domini, Millesimo, Quingentesimo octuagesimo quarto,

quarto indictione duodecima die ve-
ro decima quarta mensis Septembris,
Pontificatus Sanctissimi in Christo
Patris, & Domini nostri, Domini
GREGORII diuina prouidentia Papa
XIII. Anno decimotertio. Retroscri-
pta licet apostolica affixa, & publi-
cata fuerunt in valuis, seu portis Ec-
clesiarum Sancti Iohannis Lateranen-
sis ac Principis Apostolorum de Vrbe,
nec non Cancellarie Apostolicae, & a
ciei Capi Florae, ibidemq. per aliquod
temporis spatium dimissa per nos Ca-
lixtum Brunettum, & Nicolau Taglietti un, eiusdem Sanctissimi Domi-
ni nostri Papae Cursores.

Ioannes Freile Magister Curforum.

NOTABILE X.

*Transumptum corū, quae Illustris-
simus & Reuerendissimus Princeps,
& Dominus, D. Ludouicus Cardina-
lis Madrutius S. D. N. Clementis Pa-
pa VIII. ad inuictissimum. &c. Ru-
dolphum Rom. Imperatorem, & per
Germaniam de latere Legatus, Anno
M. D. LXXXVIII. in Comitibus Ra-
tisonen. pro reformanda ecclesiasti-
ca disciplina proposuit.*

SANCTISSIMVS D. N. PONT.
MAX. pro paterna sua sollicitudine,
ad animum reuocans, passim in Ger-
mania, vnam Ecclesiam post aliam, præci-
pitem ferri, ex officio vniuersalis sollici-
tudinis, pariter compellitur, diligenter ex-
pendere, qua ratione tantis malis, quæ cū
certo exitio Religionis Catholice & Ec-
clesiarum ruina, in ipsis visceribus, ipsaq;
adeo substantia hærent, & quasi iam iam
erumpentia oculis cernuntur, in tempo-
re occurratur. Sperat autem in primis oc-

casione presentium Comitiorum Impe-
rialium, auctoritate & Prudentia Princi-
pum Ecclesiasticorum, de certis & oppor-
tunis rationibus in medium consuli posse,
merito enim iudicat illos optimè, & gra-
uitatem ipsius rei perspectam, eandemq;
vt par est, maximè cordi habere.

Circa quod, cum experientia ipsa & e-
uentus, nec nō exempla Ecclesiarum Hal-
berstaten. Magdeburgen. Bremen. atque
aliarum euidenter demonstrent, quam sit
difficile semel collapsas erigere, atq; in pri-
stinum statum restituere, idcirco (illarum
cura, & reductionis spe non abiecta) et-
iam, atq; etiam cogitandum venit, quibus
potissimum modis, diuino auxilio, vindicari
possint ab interitu eæ Ecclesie, in qui-
bus adhuc, per Dei gratiam, Religionis
Catholice obseruantia reliqua est.

Primum itaq; satis per se patet, nihil es-
se conuenientius conseruandis Ecclesiis,
quam omnibus modis prospicere, vt in iis
ecclesiastica disciplina, & primæua institu-
tio sartatecta retineatur, adhibita omni cir-
cumspeditione, ne prophanis nouitatibus,
vel vllis defectibus, aut excessibus, fene-
stra apperiat, quibus constitutionum,
ordinationum, ac legum sacrarum, vigor
minuatur. Quod certè ab iis ex officii de-
bito maximè requiritur, qui, tanquam in
specula positi, diuina dispositione, pericu-
losissimis temporibus ecclesiarum curam
gerentes, ea omnia diligenter prospicere,
& arçere debent, quibus status Ecclesia-
rum turbatur, aut læditur.

Quare facere non potest Sanctitas sua, 6
quin efficaciter hortetur Illustrissimos, ac
Reuerendissimos Archiepiscopos, Episco-
pos, aliosq; Prælatos ecclesiasticos quos-
cunq;, vt districti, ac grauissimi DEI Iu-
dicii memores, periculosissimi, & angeli-
cis humeris formidabilis muneris, debitū
sæpè animò recolant, illudque DEO, e-
iusque gratiæ se totos cōmittentes, Chri-
stiana charitate & sollicitudine exercere
studeant, omnes vias ineundo, quibus
impudentia mala, & pugna, quæ for-
ris intendantur, propullari, simulque
timores, ac defectus interni sedari, &
tolli